Wiimist puhkamist saab tunda,
Lähäb saarekese randa —
Tere, wee peal, Kuumala,
Kalju orus, Heidalla!

Sõudjad piigad ei julgend peagu hingatagi. Sõna lausumatta, mõtetes kiusasid rannale, kuhu naad kell kümne ajal jõudsid. Weel kaua kõndis Madli aedas, suur asi oli temal läbi mõtelda.

Teisel päewal rääkis Hindrekuga. Ütles, et noormehele palju tänu wõlga olla ja et oma sõbrust teisele täitsa wõida anda, aga ta süda olla teist armastamas. Kui ehk noormees eksimõtel arwand, et Madli teda armastada, siis olla kahju küll ja neiu arwata ennast süüdlaseks, ei wõida aga ühtigi seal juures parata. „Ma arwasin ja lootsin, et minu tänu ehk armastuseks muudab, aga see wist põle wõimalik, sest et mu süda teist armastab. Kui ma siis selle peale waatamatta siiski peaks tahtma teile abikaasaks tulla, wõiks peagi sündida, et kõik õnnetumaks saaksime.“

Hindrek katsus küll wastu rääkida ja ütles, Maret olla Madlile sähärdused arwamised südamesse eksitanud. Aga Madli ütles: „Minge Kandli-saarele, seal saate kuulda, mis siis sünnib, kui keegi tütarlaps kõikide meele järäl tahab olla. Ja kui Teil wiimaks õnneks läheb, ühe armsa abikaasa armastuselt end rõemustada, siis laske Heidalla haua peale mälestuse samba seada, sest tema lugu on Teid ja mind õnnetuse eest hoidnud.“

Mõni nalja natukene.

Õnnetu meelitus. „Ikka, kui roosi lille näen,“ ütles lihunik ühe mamselille, „siis tulete Teie igakord mulle meele. Aga kas Teie kaa minu peale waheste mõtlete?“

Mamsell: „Küll kaa ikka! Igakord kui ma ühe wasika näen.“

Tubli seinakell. „No ütelge ometi, mispärast see kell siin seina külges ripub? Ta ei käi ju.“ —

„Põle wiga, oodake aga! Sest kui seda kord ülestõmmatakse, siis käib ta kohe kolm kord ruttem, kui teised!“

Alwad õunad. Koolipois: „Mis maksawad 6 õuna?“

Turunaene: „Wiis kopikat.“

Pois: „Noh, siis saab 5 nelja kopika eest, 4 kolme eest, 3 kahe eest, 2 ühe eest ja üks ei

Eesti-maa rahwa Kalender 1887 , lk. 33